

DIVADELNÍ ROČENKA

Ročník I.

2007 - 2008

Slovo starosty

Když za mnou přišli naši ochotníci na začátku roku 2007 a seznámili mě se svými plány a tím vším, co by chtěli realizovat na poli kultury ve městě, byl jsem skeptický. Moje zkušenosti z různých jiných jednání mě totiž dříve ukazovaly na to, že od plánů a slov, bývá k činům daleko a nebo že se posléze činy vůbec neuskuteční.

Po roce musím uznat, že jsem se v tomto případě mýlil. Spolek opravdu rozšířil nabídku kulturních akcí v Kroměříži, začal velmi intenzivně „zabydlovat“ Klub Starý pivovar návštěvníky a diváky, dokázal si na svoji činnost sehnat hodně finančních prostředků z jiných zdrojů než je rozpočet města a začal naplňovat všechny svoje plány přesně tak, jak bylo řečeno na začátku.

A to je přesně to, co občanská společnost potřebuje. Občany a lidi, kteří ji pomáhají rozvíjet. Spolek je pro město partnerem a město se snaží a bude snažit ho v jeho kulturních aktivitách maximálně podporovat.

Přeji hodně zdarů a hlavně spokojeného diváka.

Miloš Malý, starosta města

Hop, a je tu lidoop

Takový byl titul kdysi velmi populárního filmu, ve kterém se ve skvělé formě představil vynikající divadelní a filmový herec Josef Kemr. Já si v parafrázi na tento titul říkám Hop, a rok divadelní sezóny je pryč. Za chvíli tu máme další, potom další a tak to v tom životě, a nejen divadelním, utká. Člověku začnou splývat všechny ty akce, představení, nekonečné organizační problémy, jednání a zkoušky do jednoho chumlu a znenadání je problémem si ten život divadelního spolku utřídit, ujasnit si co se kdy vlastně stalo a stalo-li se to vůbec. Toto byl jeden z hlavních důvodů, proč jsme s velikým nadšením uvítali nápad našeho staronového člena spolku Saši Michajloviče, že by bylo dobré začít vydávat divadelní ročenku. Takže tohle pro nás nemůže být žádnou překážkou. Prostě se budeme snažit našim divákům, příznivcům a známým vždy na konci divadelní sezóny zrekapitulovat, co všechno se odehrálo, líbilo, povedlo a co třeba ne a proč.

Čhtěli bychom, aby se tato ročenka stala i jakýmsi fórem pro Vás, diváky, kde by jste mohli vyjádřit svoje pocity z naší práce a zároveň třeba i náměty na její zlepšení. Proto budeme v průběhu celého dalšího roku rádi vaše názory a stanoviska v psané formě přijímat a v další ročence se určitě objeví.

Vítej tedy na světě divadelní ročenko číslo jedna a doufejme, že budeš dobrým zdrojem informací nejen pro současníky, ale i pro generace příští, pokud je tedy bude toto naše veskrze potrhle, ale bohudíle počínání někdy v budoucnosti vůbec zajímat.

Váš Jiří Kašík

Ahoj Jirko, můžeš říct čtenářům něco málo o Divadelním spolku Kroměříž?

JK: Tak to samozřejmě můžu, vždyť to je vlastně smyslem této ročenky. Divadelní spolek Kroměříž vznikl jako občanské sdružení-nezisková organizace v roce 2006 poté, co došlo k odluce od zřizovatele, kterým byl Dům kultury Kroměříž. Navazujeme tak na tradici, která existuje v Kroměříži už 155 let a chceme být platnými a plnohodnotnými pokračovateli této tradice.

Po osamostatnění naší činnosti se nám podařilo v daleko větší míře rozvinout činnost této zájmové skupiny lidí a začali jsme se snažit také o znovuoživení zájmu větší části kroměřížské veřejnosti o naši činnost a o regionální kulturu vůbec. Myslím si, že s nástupem stále sílící komercializace v kulturní oblasti roste význam práce regionálních spolků a sdružení. V této práci vidím tu správnou alternativu k nabídce konzumu televize a různých dovezených umělců, jejichž úspěch u diváka je dán především rolí v televizním seriálu. Prostě jsem přesvědčen, že již brzy přijde doba, kdy větší část kulturní veřejnosti začne kulturu vnímat jako součást svého vlastního, kvalitního života v místě, kde žije a ne ji jen dovezenou konzumovat.

Další neméně důležitou součástí naší práce je zapojování mladých lidí do práce v kulturní oblasti. Velká část především mladých lidí neustále kritizuje, že pro ně není v Kroměříži patřičné kulturní využití a právě toto se snažíme postupně měnit. Nejde to samozřejmě hned. Mezi mladými panuje velká nedůvěra a když se třeba udělá jednorázově nějaká akce takzvaně pro mladé a nikdo na ni nepřijde, hned se říká, že pro mladé se dělá, ale že oni nemají zájem. Problém je ale jinde. Nabídka kultury a práce v této oblasti musí být stálá a veřejnost se musí postupně naučit tuto nabídku vnímat. Potom se teprve začne zajímat a do práce nebo účasti se zapojí. Takové ty „výstřely do tmy“ jsou jenom kamufláž, aby bylo čím argumentovat. V poslední době se do práce v našem spolku hlásí poměrně hodně nových mladých členů a my jsme za to rádi.

Můžeš se více rozprávět o práci souboru?

JK: Dělat ochotnické divadlo není jenom stát na jevišti, ale patří k tomu spousta jiné práce. Takže, když vezmeme tu minulou sezónu takříkajíc od Adama:

Na schůzi spolku jsme si prvně předali informace o ekonomické situaci a zhodnotili minulou sezónu. V té se udělaly dvě divadelní premiéry a to „Aby bylo jasno“ s Láry Kolářem a Karel Hoffmann nastudoval „Vše o ženách“. Tolik tedy minulá sezóna. Z diskuze potom vyplynuly náměty na práci v sezóně nadcházející. Všeobecná shoda panovala v otázce, jestli opět zorganizujeme divadelní bál. Je to již v podstatě tradice, tak proč ne. Termín 17. listopadu nás potom inspiroval k tématu celého bálu „Revoluční dny-Sametová revoluce“. Návštěvníci se činili a fantazii se meze nekladly. Přišlo několik příslušníků Sboru národní bezpečnosti v slavnostních uniformách. Hemžilo se to také estébáky a občasné zakázané uvolnění k baru bylo okamžitě nahlášeno manželkám. Národní frontu potom zastupovala pionýrská organizace a dokonce jeden svazarmovec, který byl slušivě oděn do PCHO-prostředků chemické

ochrany, dříve zvaných atombordel. Za disent se mihl Václav Havel a za Výstřední úbor komické strany odstupující milovaný kůl v plotě Milouš Jakeš. No sranda byla veliká....

Dlouho jsme rozebírali, jestli se pustíme do organizace Divadelního festivalu. Byli jsme si vědomi, že to už není až zas taková legrace. Domluvit soubory, udělat dramaturgii, vybrat termín, zajistit smlouvy, propagační materiály, zařadit předprodej, sehnat sponzory, napsat projekty na pomoc s financováním na Ministerstvo kultury, na Zlínský kraj, na Město Kroměříž, vyrobit plakáty, zajistit billboardy, napsat články do tisku, kontaktovat rádio a televizi, zajistit ubytování pro soubory, zajistit stravování atd. No mohl bych ještě dlouho pokračovat. Všechny tyto problémy jsme ze začátku jaksi nedomýšleli, takže jsme takříkajíc do toho šli. No a díky tomu se naše domovská scéna třetí víkend v dubnu proměnila v kouzelné místo setkání diváků s divadelní múzou a bez nějakých zásadních organizačních problémů jsme se přenesli až do nedělního závěru, při kterém bylo všem účastníkům smutno z toho, že se musíme rozejít. Snad jedinou pihou na kráse celého festivalu byla nízká účast diváků na slavnostním vyhodnocení, za-příčiněná tím, že kromě vyhlášení výsledků nebyl jiný program. V příštím ročníku nabídneme ještě jedno nesoutěžní představení, a po něm vyhodnocení.

Další téma přinesla naše kolegyně Katka. Jednalo se o pomoc při organizaci a naplnění programu nově vznikající tradice v Kroměříži - totiž začátek turistické sezóny zahájit příjezdem olomouckého arcibiskupa. Akce dostala název „Knížecí holdování“ a spolek se do příprav skutečně pustil. Náš režisér Lára Kolář napsal několik scének a ty jsme měli nazkoušet. Tady vyvstal velký problém. V historii se vyskytovaly jako osobnosti v podstatě pouze muži a my jsme jich na prezentaci scének potřebovali 16. Přitom celý soubor je velmi, ale velmi přefeminizován, takže bylo k dispozici jen pět mužů. Naštěstí nám pomohli ochotníci z Holešova a momentálně neaktivní naši členové, kteří studují na vysokých školách po vlastech českých. Některé členky souboru se potom postaraly o půjčení a přešití kostýmů a bylo vymalováno. Myslíme si, že se akce povedla a už se těšíme na další.

Jak hodnotíte divadelní rok 2007-2008, co Vám přinesl?

JK: V této sezóně jsme kromě toho, co jsem uvedl výše samozřejmě také zkoušeli nové kusy, pro naše diváky a na festivaly. Plány byly velmi smělé. Měli jsme uvést celkem tři premiéry. Manželské vraždění v režii Láry Koláře, Habadůru pod vedením stejného režiséra a Hořkou komedii, kterou režírovala s naší mladou scénou moje dcera Pavla. Bohužel člověk mění a okolnosti mění. Premiéru Habadůry jsme museli přesunout až do nové sezóny na říjen 2008 a mladé scéně odešel jeden z protagonistů na stáž do zahraničí, takže téměř hotová inscenace se hrát nebude a musí začít zkoušet něco nového.

Do premiéry jme tedy dotáhli jen Manželské vraždění, ale zato s velkým úspěchem. Vyhráli jsme přehlídku v Kojetíně a na národní přehlídce v Děčíně jsme skončili těsně před branami Jiráskova Hronova. Byli jsme mezi deseti doporučenými, ale na Hronov nás programová rada

nezařadila. Dále bude představení 11. - 14. 9. na festivalu Femad v Poděbradech, představení na festivalu v Krupce, představení v Třešti a také 12. 10. budeme hrát toto představení na scéně divadla Semafor v Praze.

Co vás nejvíc potěšilo?

JK: Myslím, že největší potěšení mám z toho, že se nám podařilo přesvědčit kulturní veřejnost o tom, že má smysl sledovat naše aktivity a že tyto akce veřejnost zajímají. Divadelní předplatné bylo vyprodané, všechna představení také a na festival přišlo více jak 600 diváků, a to byl, prosím, první ročník. Mám také radost z toho, že takové akce umíme bez profesionálního zázemí a ve volném čase zorganizovat. Mnoho členů spolku ukázalo, že má do práce chuť a o to lépe se přemýšlí o budoucnosti. Velmi mě potěšil také přístup mnoha firem v regionu, které naše snažení podpořily finančně a určitě nás podpoří i v příští sezóně.

A co vás zarmoutilo?

JK: Nemohu říct přímo zarmoutilo, dříve co se nepovedlo. Samozřejmě mrzí neuskutečněné premiéry a potom taky ten ne zcela povedený závěrečný večer festivalu, kdy nám,

jak už jsem říkal, chyběl divák. To je ale zkušenost, kterou v příštím ročníku napravíme.

Určitě už se chystáte na příští divadelní sezónu 2008-09.

JK: Prioritou je pro nás nastudování pohádky pro nejmenší, kterou slibujeme veřejnosti už šest let a doufáme, že se to letos konečně povede. Už jsme i jednali s potenciálním režisérem a vypadá to, že věc je na správné cestě.

Máme hotové divadelní předplatné, které je rozšířeno na dva dny vzhledem k zájmu veřejnosti a vzhledem ke kapacitním možnostem Klubu. Začínáme pracovat na přípravě druhého ročníku festivalu a snažíme se o nastartování procesu, který by vedl k výrazné rekonstrukci Klubu Starý pivovar. Připravujeme projekty, přes které bude možné tyto akce financovat tak, abychom příliš nezatěžovali město.

A nějaký vzkaz čtenářům a hlavně milovníkům divadla vůbec?

JK: Dříve vzkaz pro všechny. Zajímejte se o to, co se děje v regionální kultuře a svou přítomností na všech akcích dejte najevo, že vás tato činnost zajímá a že má tedy tato naše práce smysl.

Děkuji Jiřímu Kašíkovi za dlouhý a vyčerpávající rozhovor a přeji celému DS mnoho spokojených diváků.

DIVADELNÍ BÁL

17. listopadu 2007
Klub Starý pivovar

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ 2007-2008

Divadelní předplatné ochotnických spolků je novinou, která se v Kroměříži ještě neobjevila a tak jsme se snažili udělat dramaturgicky zajímavou nabídku.

Chceme dát kroměřížskému publiku možnost srovnání úrovně amatérské divadelní scény, která se bude takto konfrontovat s nabídkou profesionální dovozové kultury. Věříme, že toto srovnání dopadne pro ochotníky velmi dobře a že touto formou podnítlíme u diváků větší zájem o dění v této oblasti lidské činnosti. Aby byly návštěvy jednotlivých představení pro diváky ještě zajímavější, připravili jsme i diváckou anketu a po shlédnutí každého představení budou mít diváci možnost hlasovat prostřednictvím kupónů, které obdrželi s permanentkami, o tom, jak se jim představení líbilo. Vítězný soubor po ukončení předplatného obdrží odměnu. Výsledky této ankety budou pro nás potom jakýmsi vodítkem při vypracovávání dramaturgie dalšího ročníku předplatného.

20. září 2007

EKVUS - Rádobydivadlo Klapý

11. října 2007

BLBEC K VEČEŘI - DS Amadis Brno

15. listopadu 2007

HRDÝ BUDŽES

Divadlo Stodola - DOS Jířkovic

13. prosince 2007

STŘET - Divadelní spolek DŽO Velatice

17. ledna 2008

NÁVŠTĚVNÍ DOBA

Divadelní spolek Němčice na Hané

14. února 2008

CHVÁLA BLÁZNOVSTVÍ

Divadlo Dobronín

13. dubna 2008

KABARET - Malá scéna Zlín

Foto z ukončení divadelního předplatného a vylosování výherců.

DROGA

Stojiš na jevišti a díváš se na ty snad spokojené lidi. Za chvíli potlesk ztich, lidé se rozcházejí domů... a ty jsi šťastný, protože víš, že v nich zůstalo kousek tebe, kousek tvého snažení, kousek tvé práce, kousek tvých emocí, kousek tvého štěstí... A najednou ti začne být líto, že už to zase skončilo a že teď už budeme jen hrát a hrát a budeme mít radost jak se lidé bavi. Přes prázdniny budeme zase trpět abstákem, a pak? Zase zkoušet a dřít. A potom zase chvíle velké nejistoty a toho krásného pocitu nervozity a motýlů v žaludku, a znovu ti spokojení lidé... a ty stojíš na jevišti a jsi šťastný... !!!

Staňka Pulkrábková h.m.r.

Eric Emmanuel Schmitt: MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ

Premiéra: Klub Starý pivovar 28. a 29. 2. 2008

Reprízy: Kojetín, Kroměříž, Brno, Děčín
 13. 9. Poděbrady
 25. 9. Krupka
 27. 9. Třešť
 10. 10. Nitra
 12. 10. Semafor Paha
 6. 11. KSP Kroměříž
 14. 11. Němčice nad Hanou
 24. 1. Boleradice

Eric Emmanuel Schmitt je autor hraný po celém světě i u nás, velmi uznávaný zejména díky svým prozaickým i dramatickým pracím, popularizujícím otázky náboženství, víry a filozofie, a zabývající se především vztahem člověka ke transcendentnu (4 novely o neviditelném, Návštěvník, Libertin, Hotel mezi dvěma světy...). Z tohoto hlediska se jeví Manželské vraždění z roku 2002 (u nás poprvé uvedené v Divadle na Jezerce roku 2005 v Hřebejkově režii) jako „pilotní projekt“ jeho nového směřování, orientovaného více na vztahová a poněkud „světšnější“ témata.

Inscenace Divadelního spolku Kroměříž, režírovaná hercem Lárým Kolářem, nás zavedla do bytu Gillesa a Lízy v okamžiku, kdy se Gilles vrací domů z nemocnice se ztrátou paměti a je svou ženou seznamován se základními skutečnostmi o jejich manželství. Jejich dialog oplývá přemnohými zvraty – je nám demonstrován jak příběh jednoho patnáct let trávajícího manželského soužití, tak možný vývoj vztahu muže a ženy obecně.

Režisérovi byla upřena jedna z možností, jak projevit svůj postoj ke hře jako takové – licenční smlouva zakazuje

v textu škrtat – o to respektuhodnější je fakt, že v podstatě na slově postavené drama dokázal vystavět jako živou, zajímavou, mnohdy překvapivou či šokující zprávu o stavu mezilidských vztahů. Poučen zhlédnutím pražské inscenace, rozhodl se rezignovat na humornou stránku věci a soustředit se na vážné valéry. Největší jeho zásluhou je pak citlivé vedení herců – výkony Jiřího Kašíka a Jany Štěpánové jsou v amatérských podmínkách výjimečné (krece Jany Štěpá-

nové byla oceněna jako vůbec nejlepší herecký výkon Divadelního Kojetína 2008).

Jedna z nečetných výtek poroty upozorňovala na nadužívání hudby a přemíru světelných změn, které – ve snaze hercům pomoci – byly spíše elementem rušivým.

Celkově možno říci, že se jedná o inscenaci poučenou, dramaturgicky nesporně zajímavou, režijně zvládnutou a herecky nadprůměrnou. Z toho důvodu ji porota 16. ročníku přehlídky amatérských divadelních souborů Divadelní Kojetín 2008 nominovala na Divadelní Děčín/Divadelní Třebíč 2008.

16. ročník - Přehlídky amatérských divadelních souborů DIVADELNÍ KOJETÍN 2008

1. místo - vítězná inscenace

Nominace na Celostátní přehlídku amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Děčín/Divadelní Třebíč 2008. Divadelní spolek Kroměříž za inscenaci hry Erica Emmanuela Schmitta Manželské vraždění

- **Jana ŠTĚPÁNOVÁ** za nejlepší herecký výkon přehlídky Divadelní Kojetín 2008 v roli Lízy z inscenace hry Manželské vraždění.

Individuální ocenění:

- **Jiří KAŠÍK** za roli Gillese v inscenaci hry Manželské vraždění.

51. ročník - Divadelního Festivalu Napajedla 2008

Klub kultury a odborná porota udělili:

cenu Janě Štěpánové za roli Lízy v inscenaci „MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ“

Klub kultury a odborná porota udělili čestné uznání:

Janě Štěpánové za návrh scény pro inscenaci „MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ“

DIVADELNÍ FESTIVAL LUDMILY ČÁPKOVÉ

I. ročník přehlídky ochotnických divadelních souborů
pořádaný pod záštitou hejtmána Zlínského kraje
KROMĚŘÍŽ 17. - 20. dubna 2008

A diváci již přicházejí...

Ladislav Langr: Ochotníci by si o sobě měli rozhodovat sami

Divadelní soubor Jiří Poděbrady se na Festivalu Ludmily Čápkové představil jako host s hrou J. N. Oldmana Ezop. Její režie se ujal Ladislav Langr, který zpravodaji PLK poskytl následující krátký rozhovor.

Proč vystoupení vašeho souboru není soutěžní?

Nejsme z Moravy a festival je určený právě pro moravské soubory. Pořadatelé nás požádali, abychom vyplnili prostor po souboru, který z nějakého důvodu nemohl přijet. I když je to k vám velká štreka, přijeli jsme rádi a od první chvíle jsme pocítili, že jsme v přátelském prostředí.

O čem Ezop je?

Je to hudební komedie, kterou jsme pojali jako apokryf ze života Ezopa, kterého sice všichni známe, ale moc toho o něm nevíme. Pomocí písniček, ale i některých jeho bajek chceme lidem ukázat, jak žil, jak se choval a jak dokázal ovlivnit své okolí.

Jak dlouho jste hru nacvičovali?

Docela dlouho. Začali jsme v srpnu loňského roku a premiéru měla až letos v únoru. Máme za sebou teprve pět repríz. Pokud s Ezopem máme jít na nějakou přehlídku, tak jediné na nesoutěžní. Z těch soutěžních nemáme nejlepší pocit. Proto razíme myšlenku, ať si o sobě rozhodují sami ochotníci a profesionálové ať jsou ti, kteří se k tomu můžou vyjádřit, ale ne určovat, kudy se má ochotnické divadlo ubírat.

Kroměřížský festival se vrací ke své původní tradici, které byla ukončena v sedmdesátých letech a chce na tuto tradici opět navázat.

Ludmila Čápková byla bezesporu jednou z největších lidských a hereckých osobností, která pro rozvoj ochotnického divadla a kulturních aktivit obecně jak v regionu, tak i v rámci celé republiky, udělala obrovský kus práce a protože v letošním roce to budou již dva roky co nás opustila, chceme aby její jméno zůstalo i nadále prostřednictvím našeho festivalu v povědomí divácké veřejnosti.

Program:

Čtvrtek 17. 4.

M. Nyklíček: I.N.R.I
Divadlo Haná při MěKS Vyškov

Pátek 18. 4.

J.N. Oldman: EZOP
Divadelní spolek Jiří Poděbrady - nesoutěžní
Melissa James Gibsonová: SIC!
Malá scéna Zlín

Sobota 19. 4.

Neil Simon: VÝBORNÁ KACHNA
Amadis Brno.

Simon Williams: POLIB TETIČKU
DS Bezchibi Brtnice.

Neděle 20. 4.

Astrid Lindgrenová: PIPI DLOUHÁ PUNČOCHA
Malá scéna Zlín – nesoutěžní dětské představení .

Noel Coward: ROZMARNÝ DUCH
DS Karla Čapka Třešť.

Petr Nýdrle: Do Kroměříže jsme si to přijeli užít

Absolvent divadelní vědy na FF MU v Brně Petr Nýdrle už čtrnáct let spolupracuje s Malou scénou Zlín. Dnes v ní působí jako dramaturg, režisér a herec. Se souborem nastudoval už řadu her. Jednou z nich je i SIC!, jejíž autorkou je Melissa James Gibsonová. Členové Malé scény se s ní divákům představili i na kroměřížském Festivalu Ludmily Čápkové.

Mohl byste představit hru, se kterou jste přijeli do Kroměříže?

Tajnosnubný název SIC by se dal přeložit jako „tady jsem“ nebo „mám tušení“. Myslím si, že je to spíš anglická zkratka, kterou se nám ani překladatelce nepodařilo rozšíř-

rovat. SIC! je komedie o třech mladých lidech a o jejich každodennosti, takže v ní není žádné hluboké poselství.

Jak byste v souboru nesli, kdybyste neuspěli?

Byli bychom úplně v klidu. Přijeli jsme sem pobýt, užít si to a ne soutěžit.

Kdyby se festival ujal a měl své pokračování i příští rok, přijali byste na něj znovu pozvání?

Je to možné, ale nevím, co bude za rok. Letos bychom se měli stát profesionálním divadlem, takže možná příští rok už nebudeme spadat do kategorie ochotníků. Přehlídky, které teď objíždíme, jsou jedny z posledních.

Jana Náplavová – Chaloupková: Do Kroměříže zase ráda přijedu

Jana Náplavová – Chaloupková je už osmnáct let propojená s profesionálním divadlem. Prošla oblastním divadlem v Opavě a v Uherském Hradišti. Poté odešla do Prahy, kde vystupovala v muzikálech a čtyři roky hostovala v Semaforu. Po stejně dlouhé mateřské dovolené se začala znovu rozhlížet po divadelních aktivitách. Na kroměřížský festival přijala pozvání jako lektorka Klubu mladých divadelníků.

Co vás přivedlo k ochotnickému divadlu?

Jako profesionál jsem režírovala ochotníky u nás na vesnici. No a do Kroměříže pak to, že se velice dobře znám s manžely Štěpánovými, kteří mě hudebně doprovázeli ve Slováckém divadle, kde jsem hrála roli Winniefred ve hře Limonádový Joe.

Jak se vám líbí spolupráce s mládežnickou porotou?

Líbí se mi hodně. Lidičky, kteří mě obklopili, mají už svůj určitý filozofický rozměr, takže je s nimi o čem debatovat. Máme svá témata a rozhodně se spolu nenudíme.

Býváte členkou poroty na jiných divadelních festivalech?

Ne, toto je moje první porota a navíc jsem tu jako náhradník. Velice nerada se totiž pouštím do nějakého hodnocení.

Věříte v budoucnost tohoto festivalu?

Moc bych si přála, kdyby budoucnost měl, protože to, co se tady děje i na diskuzích po představení, je pro všechny velkým přínosem. Já sama jsem ještě nikdy nic takového nezažila a moc se mi to líbí. Ti, kteří tady u toho nejsou, můžou jenom litovat.

Veřejné povídání v symbolickém kruhu o shlédnutém představení.

Josef Širhal: Chceme, aby diváci odcházeli spokojení

Josef Širhal je vedoucí, producent a dramaturg divadelního souboru Amadis z Brna. Do roku 2004 v něm působil i jako režisér. Na Divadelní festival Ludmily Čápkové se svými svěřenci přivezl hru Neila Simona Výborná kachna.

Se souborem máte nastudovaných více her. Proč jste přijeli do soutěže právě s Kachnou?

Myslíme si, že je to nejlepší komedie, kterou kdy někdo napsal. Je škoda, abychom přijeli s něčím jiným, když máme v záloze takové představení. Doufám, že to nezkažíme a že to bude takové eso v rukávu, jaké by to mohlo být. V Kroměříži jsme se divákům představili už s hrou Blbec k večeri

v rámci divadelního předplatného. Je taky výborná, ale končí nám na ni licenční smlouva, takže ji nahradíme právě Kachnou.

Jak na vás působí atmosféra festivalu?

Líbí se mi tu, i když jsem tu vždycky strávil jen část večera. Bylo to tu výborné už tehdy, když jsme tu byli s Blbcem

Organizace v plném proudu....

k večeri. Jsem zvědavý, jak to bude dál pokračovat, ale zatím to vypadá velice pěkně.

Přijeli jste sem vyhrát?

Přijeli jsme sem ukázat hezký výkon. Nejde o to vyhrát. Byl bych rád, kdyby se to divákům líbilo a kdyby odcházeli z představení spokojení. Děláme zábavu a chceme, aby to představení bylo precizní, pěkné a aby si diváci po odchodu z divadla řekli, že to byly dvě hodiny pěkné zábavy.

ANKETA

PŘIPADÁ VÁM USPOŘÁDÁNÍ DIVADELNÍHO FESTIVALU V KROMĚŘÍŽI JAKO DOBRÝ NÁPAD?

MIROSLAVA ČUREČKOVÁ, VALAŠSKÉ KLOBOUKY

Nápad je to určitě skvělý a pro Kroměříž je dobré, že tím získala novou zajímavou aktivitu. Já do divadla běžně nechodím, ale na tuto přehlídku jsem si koupila permanentku. Budu se snažit ji stoprocentně využít.

JOSEF OLIŠAR, KROMĚŘÍŽ

Nápad je to senzační. Tyto festivaly se tady konaly do roku 1970. Potom to odchodem pracovníků z kultury zkrachovalo. Jsem moc rád, že se to teď zase obnovuje a že se lidé můžou seznámit s tím, jaké jsou na Moravě ochotnické soubory. Byl bych rád, kdyby to neskončilo prvním ročníkem. Jsem přesvědčený, že festival bude pokračovat dál.

Vyškovský divadelní soubor v plné parádě.

ANNA KONEČNÁ, KROMĚŘÍŽ

Považuji to za skvělý nápad. Zнала jsem velice dobře paní Čápkovou, měla jsem k ní dost hluboký vztah, protože jsem s ní i pracovala. Divadlo mám navíc velice ráda, takže budu chodit na všechna divadelní představení, která festival nabízí.

STANISLAVA URBÁNKOVÁ, VRBKA

Já jsem od malička nadšenec jakéhokoliv divadla a ochotnického zvláště. Budu se snažit chodit na všechna představení, ale nejsem si jistá,

jestli mi to vyjde časově. Jsem moc ráda, že tady festival je a děkuju všem, kteří na ten nápad přišli a organizují ho.

ANNA ČECHOVÁ, KROMĚŘÍŽ

Myslím si, že je to výborný nápad a že je to velice záslužné. S paní Čápkovou jsem se znala, bydlely jsme ve stejné ulici, takže je to pro mě i trochu nostalgie.

Diskuze klubu Mladého divadelníka.

„Ředitel“ festivalu se starostou města Milošem Malým.

Výsledky 1. ročníku

Hlavní cenu festivalu s přímou nominací na FEMAD Poděbrady získala Malá scéna Zlín s divadelní hrou SIC!

Cenu za mužský herecký výkon získal **Dalibor Dufek** za roli Franka ve hře SIC!

Cenu za ženský herecký výkon získala **Veronika Krajčová** za roli Babety ve hře SIC!

Další ocenění:

- Cenu divácké poroty získal **Divadelní soubor při MěKS Vyškov** s hrou **I.N.R.I**
- Cenu klubu mladých divadelníků získal **DS AMADYS Brno** a postava **MYRA** ve hře **Výborná kachna**.

KNÍŽECÍ HOLDOVÁNÍ

Jednou z částí programu knížecího holdování, které se konalo 7. května 2008 v prostorách zámku, náměstí a zahrad v Kroměříži byly také scénky z historie zámku, nazkoušené ochotníky z Kroměříže za pomoci ochotníků z Holešova a Kostelce u Holešova. Měly být celkem čtyři, ale až na noční zkoušce večer před holdováním bylo zjištěno, že se herci nejsou schopni přemístit do svých pozic dříve, než přijde další skupina návštěvníků. Proto muselo být od čtvrtého výjevu z historie upuštěno. Všechny prohlídky ale byly beznadějně vyprodány. Ten neuvedený výjev snad představíme v příští sezóně...

Miro Gavran: VŠE O ŽENÁCH

řekly svým divákům herečky Divadelního spolku Kroměříž zatím čtyřiadvacetkrát. Jelikož stejnojmenná hra chorvatského dramatika Miro Gavrana zůstává na našem repertoáru i nadále, snad se v rolích úspěšných, žárlivých, vtipných, smutných, cynických, sobeckých i milujících žen „vyřadíme“ ještě na dalších štacích.

O čem jsou „ženy?“ O nás, o ženských: mladých a rábdoby sebevědomých, starých a zatrpklých, osamělých a přesto doufajících, o milujících i nebezpečných, o sobeckých i obětavých, o nás. S nutnou nadsázkou si hrajeme na mateřskou školu, domov důchodců, kamarádky z práce, rodinu.

Hořkou komedii Vše o ženách textově upravil uherskohradištský režisér a herec Karel Hoffmann, s nímž jsme hru pro tři herečky po dobu čtyř měsíců zkoušely (což v divadelním slovníku znamená, že jsme si taky pobřečely, vztekalily se, hurónsky nasasmály a občas se „pracovně“ rafly). Čím více jsme „četly“ a zkoušely, tím větší respekt jsme měly ze scénáře. Zvlášť když režisér desetkrát, dvacetkrát vysvětlil každou postavu z kůže (aby jí vyzkoušel lépe padnoucí oblečení), nesčetněkrát měnil choreografii, trpělivě z nás dobýval výraz a prožitek, kteréžto občas (takhle po desáté večerní) převálcovala únava a pocit marnosti zkoušet hledat sama u sebe jakékoliv herecké sklony.

Přes rozklepaná kolena (jak se na prvním představení sluší) dopadla premiéra hry, konaná v avizovaném termínu, tedy 9. a 10. března 2007 v Kroměříži, dobře (také díky fantastické divácké podpoře nejen našich kamarádů herců), pan režisér Karel Hoffmann měl k provedení jen ně-

kolik desítek připomínek, příliš se nemračil a hlas zvýšil jen mírně.

Vše o ženách v podání Romany Blažkové, Kateřiny Nakládalové a Hany Fialové viděli diváci během roku a půl v divadle v Kroměříži, Hulíně, Kvasicích, Napajedlech, Tlumačově, Sázavě, Němčicích na Hané, Rosicích, Karolínce, Hustopečích, Brně, Zdounkách, Troubsku, Divokách, Uherském Hradišti, Veverské Bítýšce a Kojetíně. Z festivalů v Kojetíně, Poděbradech i Veverské Bítýšce jsme si odvezly i něco cen za herecké výkony. Všechny tři nás

u této hry nad všechna ocenění nejvíc baví takové to „něco“ mezi sálem a jevištěm, pro co jsme ochotny se každá v zákulisí desetkrát za sedmdesát minut převlékat (tedy za vydatné pomoci Bohunky Hýžové, naší dvorní švadleny a kostymérky) během pár vteřin se sebe servat promáčené šaty a nacpat své zpcené tělo do už propoceného kostýmu, za zoufalého pobíhání v malém prostoru na převlékání hledat (většinou úspěšně)

tu stařeckou hůl, tu bačkory pro maminku či paruku. „Technický park“ našťěstí bravurně obhospodařuje a o každém pohybu v zákulisí ví Romana Malinská, nejen náповěda a rekvizitářka, ale taky herečka v několika roztočilých výstupech, oceňovaných diváky i porotou.

V „ženách“ hrají velkou roli kulisy, které podle návrhu Karla Hoffmanna vyrobil a neúnavně instaluje a opravuje Václav Pulkrábek, světla a zvuk obstarávají Petr Hýža a Roman Malinský.

Po roce a půl s „ženami“ si říkáme: „Byla to fakt dost dobrá volba!“ Třeba si to myslí taky pár našich diváků...

Další představení se bude hrát ještě letos **4. 12. 2008** v KSP Kroměříž.

Alan Ayckbourn: ABY BYLO JASNO

Tato hra měla premiéru **23. 2. 2007.**

Komedie, která by se klidně mohla jmenovat Jedno velké nedorozumění. Mladý pár Ginny a Greg, který spolu žije velice krátce se nezávisle na sobě sejdou v domě starších manželů Sheily a Filipa. Ginny tam jede, aby ukončila svůj bývalý vztah s Filipem, jejím bývalým šéfem a Greg proto, aby poznal Filipa a Sheilu, o kterých si myslí, že jsou to Ginnyni rodiče. Díky tomu vzniká zápletka, která je zárukou jiskrné zábavy, a tak si můžete být jisti, že se zasmějete...

V hlavních rolích se zableskli: Jana Štěpánová, Jiří Kašík, Marta Maráková a Pavel Štrof a režie padla na Láry Koláře.

PŘIPRAVUJEME

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ 2008 - 2009

17. a 18. září 2008

ORGASMUS BEZ PŘEDSUDKU

Divadlo SemTamFor Slavičín

„Některé věci se říkají jenom v posteli“

Fiona je žena, Diego je muž. Oba dohromady jsou přátelé. Co se ale stane, když tito dva přátelé budou (ne)náhodou donuceni zůstat přes noc v motelu, v pokoji s manželskou postelí? Na základě této okolnosti budete svědky řady komediálních, místy až lechtivých situací...

15. a 16. října 2008

HABAŘŮRA

DS Kroměříž

Anglická konverzační komedie, kde si se záměnou jednájících postav nezahrává pouze autor, ale především až do úplného a všeobecného zmatení zúčastněných hlavní hrdina sám. Lež má krátké nohy a v okamžiku, kdy se do děje vloží aktérů víc, může i poklidný dům kdesi na předměstí záhy připomínat voliéru...

12. a 13. listopadu 2008

ACH, TA NĚHA NAŠICH DAM!

Divadlo LUNA Stochov

Satirická komedie ukazující zvláštní přístup tří žen k mužskému pokolení, která je plná absurdních situací a černého humoru...

Jednotlivá představení se konají
v prostorách Klubu Starý pivovar,
Prusinovského 114, Kroměříž
Začátky všech představení v 19 hodin

10. prosince 2008 - 15. ledna 2009

TANEČNÍ HODINY

PRO STARŠÍ A POKROČILÉ

Rádobydivadlo Klapý

Režisér Ladislav Valeš tentokrát pro svůj soubor vybral divadelní hru Václava Nývlt, kterou napsal Bohumil Hrabal jako literární experiment jedinou větou. Vložil do ní nejrůznější pocity, vzpomínky a asociace, které vypravěči přicházejí na mysl. Autor hry tak stál téměř před neřešitelným úkolem, převést vypravěčský text do divadelní formy. Přijďte se podívat, jak se mu to podařilo!

11. prosince 2008 - 14. ledna 2009

ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

DSKS Velká Bystřice

Nevkusná interaktivní komedie z prostředí zubní ordinace. Bláznivá komedie se odehrává v jedné zubařské ordinaci nejméně zvané kliniky, kde si zubaři originálně zpestřují běžný pracovní týden. Svým hlasováním budete mít možnost ovlivnit spád děje a to už stojí za trochu strachu v „čekárně“, nebo ne?

11. a 12. února 2009

DVOJHLAVÝ OREL

Divadlo bez střechy Vyškov

„Její tvář je SMRT!“ Hra je postavená nejen na mimořádně silném a náročném příběhu, ale i na vynikajícím hereckém ztvárnění v absurdních gestech se silným vlivem dadaismu a surrealismu. K pochopení pokaždé jinak.

18. a 19. března 2009

VÝBORNÁ KACHNA

AMADIS Brno

Není kachna jako kachna. Ale pokud se z pořádného maléru vyklubá kachna novinářská, nezůstane nikdo ušetřen.

Michael Cooney: **HABAŘŮRA**

Režie: Láry Kolář

Hrají: M. K. Kuběna, H. Fialová,
P. Štrof, B. Mokrý, R. Štěpán,
R. Blažková, B. Mašík, R. Malinská,
K. Nakládalová, K. Hudečková.

Premiéra: 17. 10. 2008.

Další reprízy: 31. 10. Sázava,

8. 11. Troubsko,

30. 12. Silvestrovské představení

KSP Kroměříž

DIVADELNÍ FESTIVAL LUDMILY ČÁPKOVÉ

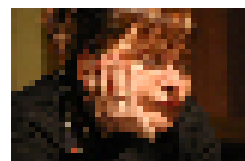
- II. ročník

30. 4. – 3. 5. 2009

ROZPĚTÍ LUDMILY ČÁPKOVÉ

Michael Cooney

Jana Štěpánová

17. 10. 2008, 19.00 hod.

18. 10. 2008, 19.00 hod.

30. 12. 2008, 19.00 hod.

Divadlo SEMTAMFOR Slavičín, Prusinovského 114, Kroměříž

www.semтамfor.cz

